

Békemozgalomunk 1972-ben

Sebestyén Nándorné
nyilatkozata

Milyen feladatokat tűz maga elé az idén a magyar békemozgalom? — erről nyilatkozott Sebestyén Nándorné, az Országos Béketa-nács titkára.

— Az első fél évben nemzetközi agitációs tevékenységünkkel segíteni kívánjuk a Hazafias Népfront V. kongresszusának politikai előkészítését, a különböző országokban működő népfrontok és népfrent jellegű mozgalmak, tömörülések helyének, szerepének ismertetését.

— Az új esztendőben, szoros összhangban az Európai Biztonság és Együttműködés Magyar Nemzeti Bizottságával, továbbra is aktívan részt veszünk az európai biztonságot folytató küzdelemben. Serkentőleg hozzájárulunk az európai haladó társadalmi erők és néptömegek összefogásának erősítéséhez, az európai népek fóruma megszervezéséhez. A magyar nemzeti bizottság képviselői ott lesznek a fő-rum nemzetközi előkészítő bizottságának január 11–13. Brüsszelben megtartandó ülésén, megítéltetés szá-munkra, hogy a BVT Brüsszelbe utazó delegációjának is lesz magyar tag-ja.

Május elején „Budapest–Helsinki” címmel a két fő-városban demonstrációkat szervezünk az európai biztonsággal összefüggésben. Május 6–13 között megrende-zünk az európai biztonság hetét, hogy széles körben ismer-tessük az európai szocialista országoknak a kontinens békéje és biztonsá-ga érdekében kifejtett erő-feszítéseit, az SZKP XXIV. kongresszusán kidolgozott békeprogramot, a Szovjet-unió következetes békepoli-tikáját.

Országszerte megemléke-zünk Lidice lerombolásának 30. évfordulójáról, és ezekre a találkozókra csehszlovák delegációkat is vendégül lá-tunk.

— Idén is változatlanul előtérben álló feladatunk a szolidaritás erősítése az amerikai agresszió ellen küz-dő indokínai népekkel. Vár-hatóan kiemelkedő eseménye lesz a vietnámi nép iránti szolidaritásnak a stockhol-mi Vietnam-konferencia ál-tal kezdeményezett párizsi világtalálkozó az indokínai népek békéjéért és függet-lenségéért. A találkozó meg-rendezésére február 11–13-án a Párizs melletti ver-sailles-i kongresszusi pala-tában kerül sor. A tanácsko-záson a nemzetközi béke-mozgalom képviselőiben 900 küldött és nagyszámú meghívott vendég vesz majd részt.

tagsága, nemcsak a közgazdasági mun-kával foglalkozók nagy száma — vezetők és beosztottak —, hanem a köz-vélemény is elfogadta a reform be-vezetésének szükségességét és megis-merte főbb elveit. A vezetők — rész-leiben megismerve a reform elveit, gyakorlati alkalmazását — különö-sebb zökkenők nélkül valósították meg. Ennek is köszönhető, hogy a re-form bevezetése nem okozott gazda-sági visszaesést és nem idézett elő nem kívánatos társadalmi folyamatokat.

Közgazdasági propagandánk másik nagy időszaka a reform bevezetésétől tart. Most már a gazdasági folya-matok tükrében kellett vizsgálnunk és propagandamunkánkban magya-rázunk a gazdasági szabályozórend-szert, a szabályozók által kiváltott hatásokat a gazdasági folyamatokra. Fontos feladatunk volt, hogy közgaz-dasági propagandamunkánk megfe-lelően kövesse szabályozórendszerünk módosulását, változásait. Szabályozó-rendszerünk ugyanis nem tekinthető befejezettnek. A gazdasági önállóság növekedésével, a társadalmi célok módosulásával maga szabályozórend-szerünk is a változás, a mozgás álla-potába kerül. Ez azt jelenti, hogy kö-zéptávú terveink lezárásával a jövő-

Az év folyamán rendsze-ressé tesszük az indokínai kérdéssel való foglalkozást. Szeretnénk fokozni az anya-gi támogatást is vietnámi testvéreink részére. Ezért azt kérjük a társadalmi és tömegszervezetektől és min-den békeszerető embertől, hogy az új esztendőben to-vábbra is segítsék akcióin-kat minél több önkéntes ado-mány befizetésével: a 23.596.852 számú szolidaritási csekkszámára.

Szeptember 2-án a Vietna-mi Demokratikus Köztársaság támogatására demonstrációkat, akciókat és október 15–22 között nagyszabású indokínai szolidaritási hetet rendezünk, December 20-án, a Dél-vietnámi Nemzeti Felszabadítási Front évfor-dulóján megvonjuk szolida-ritási munkánk mérlegét és szeretnénk remélni, hogy Vietnam békés építéséről kell terveznünk 1973-ban.

Nagy gondot fordítunk a közel-keleti térségben és az indiai szubkontinensen ki-alakult helyzet ismertetésé-re. Támogatunk minden olyan hazai és nemzetközi kezdeményezést, amely a helyzet normalizálására, a kontinens békéjének és biz-tonságának megteremtésére irányul. Szeptember 5–15 között antiimperialista hét megrendezését tervezzük. Célja: széles körben ismer-tetni egy antiimperialista vi-lágtalálkozó politikai célki-tűzéseit és hazánk feladatait az előkészítésben. (MTI)

Az idén több mint 60 ezer személyautót értékesítenek

Tavaly, a korábbi évek-nél gyorsabban fejlődött az ország személygépkocsi-állománya. A Merkur Vállalat tájékoztatása szerint a tava-lyi évet háromezres készlet-tel kezdték, 1971-ben mint-egy 54 000 személyautót sze-reztek be, s kerekken 53 500 autót adtak át a megrende-lőknek. A legtöbb kocsit a Szovjetunióból vásárolták, köztük a megígért 13 000 Zsigulit fél év alatt az utol-só darabig leszállította a Mogürt és a Merkur szovjet külkereskedelmi partnere.

A számítások szerint — s ennek a külföldi partnerek-vel folytatott tárgyalások alapján sok realitása van — 1972-ben 60 500 új személy-

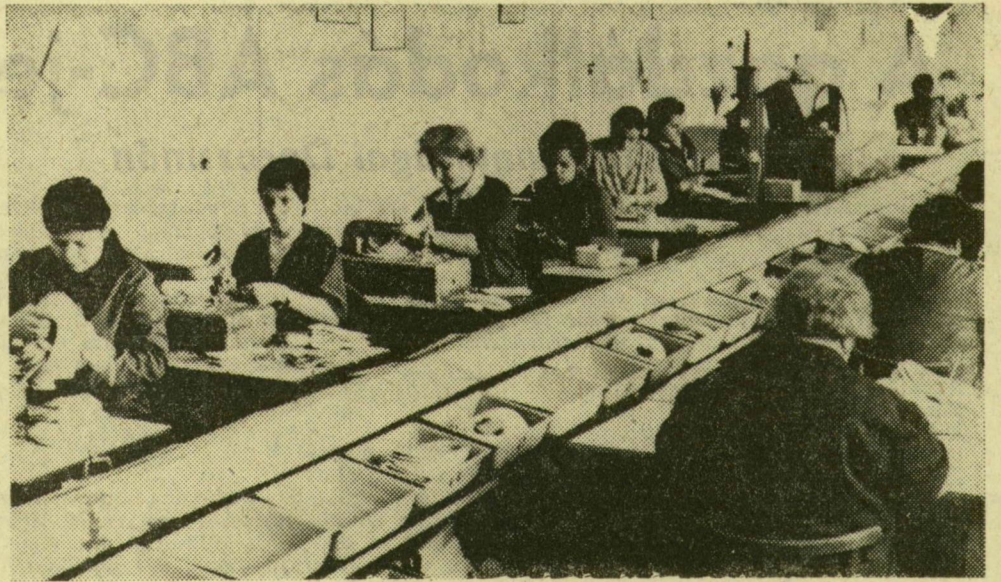
Hetvenezer elsőéves szakmunkástanuló

— Eredményes esztendőt zárt a szakoktatás: 1971-ben jelentősen bővült a fiatalok képzéséhez szükséges objek-tumok, intézmények háló-zata, javult a tantestületek összetétele, és mindezzel együtt számottevő haladást értünk el a leendő szakmun-kások nevelésében, képzésé-ben — mondotta Pápai Béla, a Munkaügyi Minisztérium szakoktatási főosztályának vezetője.

1971-ben körülbelül 265 millió forintos költséggel elkészült nyolc új iskola 83 tanteremmel, hat kollégium 1100 férőhellyel, három új tanműhely 350 munkahellyel.

— Terveink szerint 1972-ben újabb 11 iskolát — egy-bek között Szolnokon, Siófokon, Barcsan és Kapuvártól — továbbá négy kollégiumot és két tanműhelyt kívánunk átadni a munkáspályát vá-lasztó fiataloknak. Meggyő-ződésünk, hogy az általános iskolát végzetek érdeklődése a szakmunkáspályák iránt nem csökken, s ösztönserű-leg hat a fiatalokra, hogy korszerű intézményekben, jó szak tudásra tehetnek szert.

— Egyébként 1972-ben 70 000 elsőéves tanuló felvé-telét tervezzük. Ez a szám az 1971-ben felvett 76 000-nél kevesebb ugyan, de tudomá-sul „kell vennünk a demog-ráfiai hullámot követő apály kezdetét. Ugyanakkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt sem, hogy 1971-ben — jöllehet a tervek csak 75 000 tanuló felvételét irányozták elő — mégis 76 000-en vá-lasztották ezt az iskolatípust jövőre életpályájuk meg-alapozójának. (MTI)



Nyereség nélkül

1. Kedvetlenek a cipőgyá-ri asszonyok. Tanúja voltam beszélgetésüknek a múltkor, az ABC-áruház pénztáránál várakozó sorban. A „Hogy vagy?” — után rögtön azt kérdezte egyikük:

— „S mondj, tényleg nem lesz nálatok nyereségrészese-dés?”

— Augusztustól nem ment jól az üzem, úgyesen csinál-tad, hogy átmentél a ken-derbe. Bár csak hallgattam volna rád! — hangzott a válasz.

Az asszonyok mondatai nem hagytak nyugton. Fel-kerestem hát a cipőgyárban társaikat, hogy bővebben megtudjam, mi a helyzet egyik legsikeresebbnek szá-mon tartott üzemünkben.

FELTÉTELEK NELKÜL

Talán azért nem lesz nyereség, mert nincsenek ér-dekelté téve a dolgozók?

A szakszervezeti titkár elő-ször Deák Bélánéhoz küld. Régi dolgozó, jövőre lesz húsz éve, hogy belépett a ci-pőgyárba.

— Nem tudok semmit. Én a 13-as műszakban vagyok „beugros” (mindenkét helyet-tesíteni tudó munkás) — eb-ből a helyzetből nem látni az összefüggéseket. Annyi azonban biztos: nem az ösz-tönzéssel van baj, hisz azelőtt vígan megkerestük a nyereségünket, hatszor nyerte el a gyár a Vörös Ván-dorzászlót meg a hozzá való jutalmat.

Lele János a cipőfelső-részt húzza kaptafára. Látom a szemén, hogy a téma ér-dekli.

— Hát nézze, itt az ösz-tönzési módszer jó, mert tel-jesítmény, meg az eltöltött idő után kap a dolgozó pénzt. De az idén nem kap. Hogy miért? Vegyük csak sorba. Egész esztendőben anyagellátási zavarral küz-döttünk. A központtól nem jött elég bőr, előfordult, hogy

a vezetők megszervezték a pótműszakot, mondjuk szom-batra, aztán az utolsó pilla-natban mégis lemondták... Pedig a nép már rákészült. Hiába, anyag nélkül nem megy. Azelőtt 3000–3300-at is elértem havonta, 1969-ben, az utolsó jó évben 5 ezer forint volt a részesedés. Most nem lesz egy fillér sem. A fizetésem alig éri el a há-rom-, de talán még a 2800-at sem. Csoda, hogy odalent a gépek mellett aztán mi is „rátesszük” a magunk hibá-ját minőségben? Sok a se-lejt, a javítanivaló, a vissz-áruzás. En úgy gondolom, hogy feljebb van a hiba.

MINDENT A KÖZPONTBAN?

Mérge-sek a munká-sok, gondterheltek a szegedi gyár vezetői is. Majoros József, a fiatal párttitkár szomorúan mondja:

— 1971. második felében visszaesett a termelés, s ta-lán a dolgozók odalent ki-csít belenyugodtak ebbe. Az igazsághoz azonban az is hozzátartozik, hogy a rossz kását mégsem teljesen ez a kollektíva főzte magának... Mert nézze csak, a Minó öt gyárgyűlése 1970-ben egy év alatt több mint 61 és fél millió nyereséget ért el, 1971-ben kilenc hónap alatt mindössze 9 millió 51 ezret. Tehát az egész vállalatnál csökkent a nyereség. Hogy a miénk mennyivel mérsék-lődött — ezt ne tőlem kér-dezze, nem tudjuk. Azokat a feltételeket sem ismerjük, amelyeknek alapján a nye-reségünket számolják, nem tudjuk, mennyiért hoztuk egy dollárt, vagy rubelt. Mindent odafönt, az „A” gyárban intéznek.

— Hogyhogy mindent? — Ahogy mondom. Az anyagbeszerzés, az értékesi-tés a központ feladata. A termelési programot is az A gyárban készítik, sőt a szá-mvitel és a pénzgazdálkodás is ott van.

A szakszervezeti titkárnő, a mindig mosolygó Stra-sinszki Jánosné szeméi szin-te villámokként szórnak:

— Harmincegy éve va-gyok ebben a gyárban, és először tapasztalom ezt a fá-ltsultságot. Nemcsak lent az üzemben, már kicsit itt fönt az irodákban is. A gyáregy-ségi alávettségünk most

gondot okoz, hisz sok ba-junk ebből ered. Mire vél-jem azt a módszert, hogy a nyereség elosztásánál egy képviselőnk sem hívják meg, sem az igazgatót, sem a főkönyvelőt. Megjegyzem: Pesten, az igazgatói tanács-ülésen ezt szóvá tettem — minden eredmény nélkül. Anyagellátási zavarunk szinte rendszeres. Hogy miért? Itélje meg maga, meg az olvasó: az „A” gyárban vannak a főosztályok. Szám-munkra is a központban ves-zik meg a bőrt, tehát ott van mód a válogatásra, meg arra, hogy ki kapja a job-bat, ki a rosszabbat. Mondani sem kell, hogy mi vidé-kiek ilyen esetekben rend-szerint pórul járunk. A szak-szervezetnek itt, az üzemben ma amolyan villámhárító szerepe van, hisz a dolgozó-kat leginkább csak vizsgal-tatjuk. Lelket öntünk belé-jük. Rendszeresen megbe-széljük a munkaelemlőket, a gondokat, de a megoldáshoz bizony semmivel sem jár-ulhatunk. Különben is ná-lunk az a rend, hogy a szakszervezeti üzemi bizott-sági ülést munkaidő után külön-külön műszakokban tarthatjuk csak meg. Ilyen megosztottság tudomásom szerint Csongrád megyében csak nálunk van. Megerősít-hetem Majoros elvtárs sza-vait: nem áll módunkban betekinteni saját sorsunkba sem, mert nem ismerjük az adatokat.

ÖNÁLLÓSÁG ÉS ÉRDEKTELEN- SÉG

A mun-kások ösztön-zéséről, érdekelttségéről szerettem vol-na írni, de úgy látom, ezút-al előbbre való a Minőség-i Cipőgyár szegedi üzemének érdekelttsége.

Elmondták az üzemben, hogy tavaly jelentős, 7 és fél—10 százalékos bérfeljesz-tést hajtottak végre; az ol-csőbb cipők gyártásából (amely inkább vitt, mint hoz-zott nyereséget) is alaposan ki kellett venni a részüket.

Kiderült, részben maga a kollektíva tehet a gyenge eredményről, de az is, hogy ebben még jobban ludas a központi és szegedi üzem kö-zötti rosszul sikeredett együttműködés.

Matkó István

Növekszik a papír- gyártás

Túlnyomórészt belföldi ter-melésből tudják már fedezni az idén a feldolgozott pa-pírárak iránti igényeket. Ezt segíti elő, hogy az év első felében megkezdte a terme-lést a Nyiregyházi Hullám-doboz- és Zsákgár; gépeitől 15 500 tonna hullámtermék, 2000 tonna nátronszák és 5000 tonna polietilénrel bevont termék előállítását vár-ják. Egész évben dolgoznak a Lábatalani Vékonypapír-

gyár berendezései, s előre-láthatólag csaknem 5000 ton-nával nő az egészségügyi pa-pír és papírszalvéta terme-lése.

A papírgyártó ágazatban is több új termelőberendezés lép üzembe. 1972 második felévére tervezik az új bu-dafoki kartongép üzembehe-lyezését, míg Diósgyőrben a Csepelről áttelepített új gép 1600 tonna papírárut ad,

DR. VARGA DEZSŐ